

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อวิเคราะห์หาความถี่ของคำที่ใช้ในแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความเข้าใจคำกับความถี่ของคำ
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนจำแนกตาม

เพศ และอายุ

6. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนจำแนกตาม

ห้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 195 คน เป็นชาย 101 คน และหญิง 94 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ฉบับ พร้อมทั้งคู่มือดำเนินการทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ ไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนทุกคนต้องทำแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง ทั้งหมด โดยทำการทดสอบนักเรียนทีละห้อง เริ่มทดสอบด้วยแบบทดสอบฉบับที่ 1 ก่อน จนครบทุกห้อง แล้วจึงเริ่มทดสอบแบบทดสอบฉบับที่ 2 เช่นนี้จนครบทั้ง 4 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าระดับความยาก ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ
2. นำคะแนนความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ย พร้อมทั้งนับจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนเหนือกว่าคะแนนเฉลี่ย และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย
3. หาจำนวนคนที่ตอบถูกแต่ละข้อ คิคออกมาเป็นร้อยละของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลต่างของตำแหน่งของคะแนน (r_s) แบบ Spearman's rank - difference correlation ระหว่างระดับความเข้าใจ คำกับความถี่ของคำในแบบเรียน และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r_s โดยคำนวณหาค่า t
5. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียน จำแนกตามเพศ และอายุ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2×2 Factorial design
6. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนในแต่ละห้องโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละห้อง ด้วยวิธีการของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Kuels)

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้

1. คำที่วิเคราะห์ได้จากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 เล่ม มีทั้งหมด 1,520 คำ จากจำนวนคำที่ปรากฏทั้งหมด 18,584 คำ

2. แบบทดสอบความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 ฉบับ เป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย คือ มีระดับความยากเฉลี่ยของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 4 เท่ากับ .85 .78 .91 และ .87 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 4 ฉบับ มีระดับความยากเฉลี่ยเท่ากับ .85

3. ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 เท่ากับ .52 .51 .63 และ .74 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 4 ฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้เท่ากับ .84

4. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 เท่ากับ 1.70 2.07 1.45 และ 1.64 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้ง 4 ฉบับ มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.42

5. ความสามารถในการเข้าใจคำของนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนเฉลี่ย 106.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.55 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ย .61 นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเข้าใจคำที่ กว้าง คือ มีนักเรียนที่ได้คะแนนเหนือคะแนนเฉลี่ย 107 คน และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 88 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 195 คน

6. จากการศึกษาความเข้าใจคำแต่ละคำ พบว่าคำที่นักเรียนมีความเข้าใจสูงสุด คือ คำ "รองเท้า" และ "พาย" ซึ่งนักเรียน 195 คน ตอบถูกทุกคน ส่วนคำที่นักเรียนมีความเข้าใจน้อยที่สุด คือ คำ "ระบาย" มีนักเรียนตอบถูกเพียงร้อยละ 23.08

7. รัศับความเข้าใจคำกับความดีของคำ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนในรัศับอายุสูงกับรัศับอายุต่ำ มีความสามารถในการเข้าใจคำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. นักเรียนเพศเดียวกันแต่รัศับอายุต่างกัน และนักเรียนที่รัศับอายุเดียวกันแต่ต่างเพศกันมีความสามารถในการเข้าใจคำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10. นักเรียนในแต่ละห้องมีความสามารถในการเข้าใจคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่รัศับ .01 โดยที่นักเรียนห้อง 2, 3, 5, 6 และ 7 มีความสามารถสูงกว่านักเรียนห้อง 4 และ 1 และนักเรียนห้อง 7 มีความสามารถสูงกว่านักเรียนห้อง 2, 5 และ 6 ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถไม่แตกต่างกัน คือ นักเรียนห้อง 1 กับ 4 ห้อง 2 กับ 3, 5 และ 6 ห้อง 3 กับ 5, 6 และ 7 และห้อง 5 กับ 6

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจคำใหม่ ๆ

1. ครูควรจะศึกษาเนื้อเรื่องที่จะสอนนักเรียนเสียก่อนว่า ในแต่ละบทมีคำอยู่เท่าใด และพิจารณาว่าคำใดที่นักเรียนเข้าใจความหมายดีแล้ว และมีคำใดบ้างที่นักเรียนอาจจะยังไม่เข้าใจความหมาย แล้วจดบันทึกไว้ เพื่อที่จะได้นำคำเหล่านั้นมาอธิบายให้นักเรียนฟังเมื่อสอบบทเรียนนั้น ๆ

2. ในการสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำนั้น นอกจากจะสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้คำใหม่ ๆ แล้ว ควรจะสอนให้เรียนรู้และเข้าใจความหมายใหม่ ๆ สำหรับคำเก่า ๆ ด้วย เช่น ในระยะเริ่มแรก คำว่า "ส้ม" อาจจะหมายถึงผลไม้ชนิดหนึ่ง ต่อมาก็ให้เด็กเข้าใจว่า คำว่า "ส้ม" หมายถึง สี ชนิดหนึ่งด้วย และอาจจะขยายความเข้าใจต่อไปอีกว่า "ส้ม" หมายถึง สี ที่เกิดจากผสมสีแดงและสีเหลืองเข้าด้วยกัน การส่งเสริมให้นักเรียนรู้ความหมายหลาย ๆ ความหมายของคำหนึ่ง ๆ นั้น จะทำให้นักเรียนสามารถใช้คำได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. เนื่องจากคำ ๆ หนึ่งมีได้หลายความหมาย แล้วแต่ว่าคำนั้นจะปรากฏในเนื้อเรื่องใด ดังนั้นการสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ไม่ควรนำคำมาสอนเป็นคำ ๆ ไป แต่ควรอธิบายความหมายของคำตามเนื้อเรื่องที่คำนั้นปรากฏอยู่

4. ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจคำ เมื่อเรียนจบบทเรียนแต่ละบท จะเป็นการช่วยทบทวนความเข้าใจคำที่เรียนมาแล้ว และทำให้ครูทราบว่านักเรียนยังไม่เข้าใจคำใดบ้าง จะได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนที่จะผ่านไปเรียนบทเรียนใหม่

5. ให้นักเรียนมีโอกาสดึงการใช้คำต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามความหมายอาจจะให้นักเรียนเขียนประโยคหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ตามคำที่กำหนดให้

6. ให้นักเรียนฝึกหัดค้นคว้า หากความหมายของคำใหม่ ๆ เช่น การทำสมุดคำศัพท์ โดยให้นักเรียนเก็บรวบรวมคำต่าง ๆ ที่พบเห็นทั่ว ๆ ไป พร้อมทั้งความหมาย อาจจะเป็นรูปภาพประกอบคำนั้น ๆ จะทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์คำจากหนังสือแบบเรียน เช่นที่ผู้วิจัยทำมาแล้ว ในระดับชั้นสูงขึ้นไป แล้วสำรวจคำใหม่ที่ไม่ซ้ำกับคำที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนของระดับชั้นที่ต่ำกว่า ทำเป็นบัญชีคำสำหรับนักเรียนที่จะต้องเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น เช่น บัญชีคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก็จะเป็นคำใหม่ที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ซ้ำกับคำที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ควรสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้กับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งจะสามารถวัดพัฒนาการของความเข้าใจคำของเด็กได้

3. สำหรับแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ และใช้ในการวิจัยค่อนข้างเฉพาะเจาะจง คือ เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เท่านั้น ควรจะได้นำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนทั่ว ๆ ไป และใช้กลุ่มตัวอย่างมากขึ้น เพื่อให้แบบทดสอบเป็น

มาตรฐานยิ่งขึ้น

4. ควรหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจคำกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ หรือคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบสติปัญญา ถ้าพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แบบทดสอบความเข้าใจคำนี้จะมีประโยชน์อย่างไรในการที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการคัดเลือกนักเรียน หรือจัดชั้นเรียนให้เหมาะสม

5. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนต่างเพศกัน และมีระดับอายุต่างกัน มีความสามารถในการเข้าใจคำไม่แตกต่างกัน จึงควรศึกษาให้ได้ผลแน่ชัดอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากขึ้น และสุ่มจากหลาย ๆ โรงเรียน และควรจะศึกษาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจคำของเด็ก เช่น อาชีพและการศึกษาของบิดามารดา ภาษาที่ใช้พูด เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย